

Rozhovor s Franco Fredou u příležitosti knižního veletrhu v Padově koncem loňského roku.

EreticaMente: Během více než padesáti let nakladatelské služby [milizia editoriale] - **Edizioni di Ar** vzniklo v roce 1964 - jste vykonával kulturně-politickou výchovnou práci určenou, jak jste sám upřesnil, *k ovlivňování smýšlení, posilování sklonů, šíření přesvědčení, upevňování shodných postojů. A také k uchovávaní i zpřítomňování idejí, mýtů a symbolů. Jaká bilance se, myslíte, dá teď udělat?*

Franco Freda na knižním veletrhu v Padově.

Franco Freda: Děkuji vám, ale nejsem účetní. Když mluvíme o idejích nebo ideologiích či světonázorech, nemůžeme používat pojmy z ekonomiky a financí, nezdá se vám? Naše Idea světa se vždy vtělovala do dějin a vždy se vtělovat bude. Vede k tomu přímé jednání; není nějakou dočasnou položkou má dáti / dal.

EM: Ve vašem slavném vystoupení na schůzi Řídícího výboru Evropské revoluční fronty 17. srpna 1969 v Regensburgu, z kterého vzešel váš zásadní text **Rozmetání systému**, jste zdůrazňoval nastolení kupecké diktatury, která byla v západní společnosti ve stádiu uskutečňování v každé sféře existence. Domníváte se, po skoro padesáti letech od toho proslovu, že sestupný proces je v konečné fázi nebo že musíme očekávat další úrovně úpadku?

FF: Horší nemá nikdy konce. Ale my chceme lepší. A chceme nemožné: přetvořit horší v lepší. [srv. Platónův dialog *Politikos* II., 293a až 293e - pozn. DP]

EM: Živná půda západního rozkladu bývá často spojována výlučně s ekonomistickou dimenzí nebo s morálkou. Nemyslíte, v souvislosti s tím, co při různých příležitostech napsal Guénon, že charakter poslední fáze cyklu je naopak povahy velice jemné a duchovní, a že ekonomistický rozměr jen napomáhá procesu více skrytému a nebezpečnému?

FF: Jistě, máte pravdu, myslím si totéž co vy, ale dovolte mi připomenout, že už časy Platónovy byly úpadkové. Přesto Platón bojoval proti ubohosti, která ho obklopovala pomocí mistrovských pedagogických děl, která nám zanechal a svou existencí. Když vzplane oheň, hledám vodu, abych ho uhasil; nehledám paliče.

EM: Může být z takového hlediska překonání politických kategorií - v **Rozmetání**

systemu stále explicitní - přeneseno do protikladu mezi vědomou „rezistenční“ orientací a moderní odcizenou existencí, tedy na dichotomii mezi tím, co je tradiční a co protitradiční vyjádřenou Evolou v úvodu „Revolty“ [*Rivolta contro il mondo moderno* - pozn. DP], ale hlavně analogicky k dichotomii přítomné ve starobylých zlomcích Hérakleitovy delfské nauky mezi probuzenými a spícími? [*]

FF: Chápu vaše hledisko, které je hlediskem filozofů a - blahopřeji vám - také mudrců [*sofoi*]. Jsem si jistý, že vy porozumíte hledisku, které zastávám já a které je hlediskem politického vojáka [*miliziano*]. Časy, v nichž bylo napsáno *Rozmetání* byly takové, že stačilo jedno razantní šouchnutí a zámek iluzí v němž jsme uvězněni by se zhroutil. Vření bylo. Chyběla opravdovost, a to u pravice i levice. Chyběla kuráž. Chyběla štěstěna? Ano, napomohlo i to. A teď podívejme na výsledek: hniloba, která metastázovala, zatímco blabla morálka, s níž se baby snaží zakrýt svou věčnou zbabělost, pokračuje. Ale my si můžeme dovolit říct, že nejsme pomahači těch, kteří tuhle scénérii (nakonec jako multietnickou patlaninu) budují.

EM: Může prohlubování krize, pronikající do všech oblastí života, vyvolat jako pozitivní reakci obnovu archetypální dimenze, zvláště ve vztahu s tím, co jste ve své interpretaci platónského Státu vyložil jako základ metafyziky dějin a ducha Západu?

FF: Ohledně vzestupu k archetypům si dovolím malou zlomyslnost: bylo by třeba odhodlat se na tygrech jet, ne z nich padat [viz *Evolovo Jezdit na tygru* - pozn. DP].

EM: Ještě k *Rozmetání systému*, po načrtnutí fyziognomie organického pravého Státu [*vero Stato*] jako politického mýtu, organizačního principu a absolutní reality *pro aeternitate*, jste kvůli definitivní sterilizaci plutokratické a ekonomické buržoazní nákazy navrhl přísnou detoxikační „kúru“ pomocí receptury lidového Státu [*Stato popolare*], uplatněním následujícího kritéria: *nesmlouvavá pevnost v podstatném a maximální pružnost na funkční rovině*. Teď, když globalizační mechanismy finanční plutokracie rozšířily kapitalistickou diktaturu, kterou jste demaskoval, na planetární úroveň, myslíte, že premisy a propozice této přísné metodologie si zachovávají svou zevrubnou platnost?

FF: Dnes víc než včera. Možná bych změnil název toho textu na *Detoxikace systému* [*La disintossicazione del sistema* titul orig. je *La disintegrazione del sistema*, pozn. DP]. A jestliže se nedá, jako teď, intervenovat v materiální dimenzi, řešením pro bránění se nákaze je číst, studovat, zdokonalovat se, připravovat se (k přímému jednání).

EM: Ve vašem textu *Lo Stato secondo Giustizia* (Stát podle Spravedlnosti) je význam *areté* stavěn jako vznešená niterná zdatnost občana v základu společenské instituce, jako přirozená realizace jedince. Může se vnitřní forma, chápaná helénsky, [] separovaná od jakékoli orientační nadstavby, stát zase primárním nositelem nové pedagogické a tradiční cesty?**

FF: Říkáte může, odpovídám: musí. Ať to stojí, co to stojí.

EM: Myslíte, že ve světě globálně masifikovaného člověka připraveného o jakýkoli vztah s absolutnem i o identitní kořeny, může být znovuobjevení klasické řecko-římsko-germánské Tradice, řečeno s Evolou nebo Romualdim, zbavené často se objevujících sektářství a formalismů, ve své nejnvnitřnější podstatě polárkou, kterou může „voják Ideje“ následovat?

FF: Nemyslím, že řecko-římsko-germánská tradice je jediná, kterou sledujeme. Není tu i tradice japonská? Kdekoli se člověk zřekl já, tam je co se učit. A bez povznesení se až do jisté výše, kdybych měl volit dva postřehy mající význam polárky, dnes by to byly ty vybrané z naší sbírky aforismů Nicoláse Gómeze Dávily: „V epoše bez stylu je jediným uměleckým dílem holá inteligence“ a „Účinně proti současnému světu konspirují jen ti, kteří v skrytu šíří obdiv ke kráse.“

EM: Po pádu Berlínské zdi jste zaměřil pozornost na hrozbu deformace etnické duše evropských národů, když jste předvídal scénáře - teď víc než kdy jindy strašlivě aktuální - invaze cizích národů do naší země, zároveň jste prosazoval nezbytnost etnického odporu a soudržnosti, charakteristickou pro tradiční společenství krve, kultury a historie, kvůli vzdorování globalizaci zvyků a ducha a posunu k multirasové společnosti a byl jste za tento svůj přístup podroben nespravedlivé politické represi a věznění. Jaké rady byste dal těm, kteří se chopili identitářské věci, vycházející vlastně z vašich analýz a propozic? A hlavně, existují ještě podmínky a možnost protiofenzívy?

FF: Je třeba uplatňovat zásadu: „Ani doufat ani nedoufat, ale vytrvat“, a když napneme všechnu naši vůli, která je výrazem naší svobody, rázně a jasně položíme podmínky pro to, co nazýváte protiofenzívou. Ta by musela být veledílem inteligence, opravdové velkodušnosti a obrovské odvahy. Ale k tomu je třeba za každou cenu zkrotit entropii individualismu, který každý politický plán ohrožuje. Moje etická (a pragmatická) rada? Ta delfská: „Poznej sám sebe“ čili poznej, jakou máš hodnotu a uznávej toho, kdo ji má větší než ty. (A nelži si...)

EM: Někteří historici v Platónovi a v Nietzschech už uznali inspirátory *völkisch* revolucí minulého století, zvláště národního socialismu; zatímco v Evolovi spatřovali „zlého mistra“ některých frakcí neofašistického radikalismu. Vy, který jste byl vždy hlubokým a bedlivým znalcem Platónova, Evolova a Nietzscheho myšlení a postaral jste se o nový překlad *Zarathustry* v zrcadlovém vydání s originálním německým textem, podělíte se o klíče k jejich četbě? Jak interpretujete myšlení těchto gigantů evropské filozofie? Mohli by ještě dnes v politické oblasti inspirovat nové cesty?

FF: Jde o myslitele, kteří každý své době nabídli opakovaně pravdu, která je nadčasová a proto časově nepodmíněná. Principy, které jsou nečasové, se mohou vtělit do postupu jednání vždy.

EM: USA neustávají ve svém celosvětovém destabilizačním díle jak na vojenské, tak v ekonomické rovině, vyvolávají konflikty, živí v laboratoři zkonstruovaný

džihadistický terorismus, šíří perverzní chování a degradující myšlení jako genderismus, vždy po boku sionistického spojence. Zato Rusko chce, zdá se, znovu získat svou geopolitickou pozici supervelmoci stojící proti USA, přičemž kritizuje i hodnoty, o které se americko-sionistická hemisféra opírá. Jak posuzujete tyto nové mezinárodní scénáře? Mohlo by Putinovo Rusko vycházet vstříc zájmům Evropy?

FF: Rusko je dnes jediný stát schopný chránit zájmy evropských zemí. Ale nesouhlasím s vaším hodnocením, že islámská ofenzíva je „zkonstruována v laboratoři“. Islámská ofenzíva tu byla vždy, od té doby, co islám vznikl znal fáze útoku, stagnace, opětovného vzestupu – a sleduje tak přirozený rytmus v každé životní formě (tedy i ve válce, která je životní formou *par excellence*). Stejně tak nesouhlasím s tím, že cílem Američanů je žít degeneraci. Nedělají to vědomě: Američané takoví jsou, zdegenerovaní, jsou metastázou Evropy. Ale tváří v tvář islámu si připomeňme, kdo jsme, že jsme, bohužel, Západ, že jsme jen periferie Západu, že i my jsme Amerika. Nezakrývejme si oči ze zoufalství nad prohranou válkou (a nikdy nenaplněnou pomstou).

Poznámky:

* Jedná se o zlomek B89 z Plútarcha: „Hérakleitos praví, že bdící mají jeden společný svět, avšak spící se obracejí každý do svého vlastního.“ Dále B 75 z Marka Aurélie: „Hérakleitos říká, že spící jsou dělníky a pomocníky toho, co se děje ve světě.“ Dále srv. zlomky B 1 a A 16 ze Sexta. Viz *Zlomky předsokratovských myslitelů*, Praha 1962.

** Duše jako vnitřní tvar, resp. způsob utváření a projevu člověka – tedy zrozením daný, „přirozený“ stav mysli – „nátura“ toho kterého lidského jedince, prostor jeho možností (svět je vždy *mind-like*, tedy viděný „filtrem“, „útvarem“, „krystalem“, „krasohledem“ každé mysli).

Zdroj: EreticaMente intervista Franco Giorgio Freda – A cura di Maurizio Rossi e Luca Valentini, EreticaMente 28. listopadu 2015.

Původní název Milano Celta: le tre fortezze, ptali se Maurizio Rossi a Luca Valentini na PadovaExpoLibri.